

Treball de fi de grau

Títol

**Barcelona, artistes sense escenari
Realització d'un documental**

Autor/a

Míriam Bussmann Pardo

Tutor/a

Gabriel Martínez Surinyac

Departament	Departament de Publicitat, Relacions Públiques i Comunicació Audiovisual
Grau	Publicitat i Relacions Públiques
Tipus de TFG	Projecte
Data	03/06/2016

Full resum del TFG

Títol del Treball Fi de Grau:

Català:

**Barcelona, artistes sense escenari
Realització d'un documental**

Castellà:

Barcelona, artistas sin escenario
Realización de un documental

Anglès:

Barcelona, stageless artists
Production of a documentary

Autor/a:

Míriam Bussmann Pardo

Tutor/a:

Gabriel Martínez Surinyac

Curs:

2015/16

Grau:

Publicitat i Relacions Públiques

Paraules clau (mínim 3)

Català:

documental, Barcelona, artistes, carrer, cultura

Castellà:

documental, Barcelona, artistas, calle, cultura

Anglès:

documentary, Barcelona, artists, street, culture

Resum del Treball Fi de Grau (extensió màxima 100 paraules)

Català:

El projecte engloba la preproducció, la producció i la postproducció d'un documental que mostra la professió i la manera de viure dels artistes de carrer a través de tres testimonis: un músic del metro, un pintor de la Rambla i un artista de circ.

Castellà:

El proyecto engloba la preproducción, la producción y la posproducción de un documental que muestra la profesión y la forma de vivir de los artistas de calle a través de tres testimonios: un músico de metro, un pintor de la Rambla y un artista de circo.

Anglès:

The Project includes the preproduction, production and postproduction of a documentary about the profession of street artists and their way of life through three testimonials: a metro musician, a painter from the Rambla and a circus artist.

de Míriam Bussmann

Tutor: Gabriel Martínez Surinyac
Universitat Autònoma de Barcelona
20016

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ DEL TREBALL.....	2
Presentació.....	2
Temàtica.....	3
Motivació i justificació.....	3
Objectius	4
2. PRESENTACIÓ FORMAL DEL PROJECTE	5
2.1 PREPRODUCCIÓ	5
Els artistes sense escenari: situació actual	5
Sinopsis.....	7
Elecció del títol.....	7
Personatges.....	8
Localització.....	12
Escalaleta de preproducció.....	15
Pressupost.....	16
Timing.....	18
Tractament audiovisual i estil.....	19
2.2 PRODUCCIÓ	20
Pla de rodatge.....	20
Rutina de rodatge	21
2.3 POSTPRODUCCIÓ	21
El muntatge.....	21
Escalaleta de postproducció	22
Guió literari	22
3. CONCLUSIONS DEL TREBALL	29
*Enllaç del documental	31
BIBLIOGRAFIA.....	32
Articles.....	32
Lleis	32
Webs	32
ANNEXES.....	33
Preguntes de l'entrevista	33
Transcripció de les entrevistes.....	33
Numeració de les imatges.....	44
Agenda de contactes.....	48
Document de cessió d'imatge i drets d'explotació.....	48

1. INTRODUCCIÓ DEL TREBALL

Presentació

Al llarg d'aquests quatre anys de carrera m'he adonat que el que m'atreu més de la publicitat és la seva vessant audiovisual. Ja sigui un anunci, un curtmetratge o un documental, tots els formats són bons per transmetre missatges que tenen valor. Quan es combinen les imatges i els sons adequats podem arribar a sentir una vibració dins nostre, una emoció que ens captiva.

En decidir la temàtica del Treball de Final de Grau tenia clar que volia realitzar un projecte basant-me en els coneixements pràctics que havia après durant la carrera i que era el moment ideal per realitzar el meu primer projecte audiovisual de manera individual.

Em vaig voler abocar cap a una temàtica que personalment m'impactava molt: els artistes de carrer. Volia mostrar com vivien i canviar la imatge que gran part de la societat té d'ells.

En un principi volia plantejar el projecte com una campanya publicitària però després em vaig adonar que el gènere que realment s'adequava a allò que jo volia transmetre era el documental, un mirall de la realitat.

Era la primera vegada que feia un treball d'aquest format, ja que al llarg de la carrera hem realitzat projectes audiovisuals però solien ser en grup i rarament eren de gènere documental. Així doncs, em vaig llençar a una piscina sense saber del tot què m'hi trobaria. Això sí, tenia un flotador d'experiència i coneixements previs que m'han ajudat.

A **Barcelona, artistes sense escenari** tres artistes de carrer parlen sobre la seva feina i el seu estil de vida d'una manera íntima que pretén fer replantejar la opinió que molts tenen sobre aquesta professió.

A continuació, dins d'aquest apartat d'introducció, es defineix amb més precisió la temàtica del treball i s'expliquen les motivacions que han impulsat la seva realització.

Seguidament, en l'apartat de presentació formal del projecte, es defineixen els passos seguits fins arribar a l'art final, dividint aquesta part en el procés de preproducció, producció i postproducció.

Per acabar, el treball també inclou un apartat final amb les conclusions finals del projecte i l'enllaç del documental.

Temàtica

Barcelona és considerada una de les ciutats culturalment més interessants i dinàmiques d'Europa. Des dels Jocs Olímpics del 1992, el nombre de turistes per any es va duplicar i la importància de Barcelona com a ciutat cultural ha anat creixent exponencialment.

Tots sabem que és una ciutat on es pot admirar des de l'arquitectura medieval del barri gòtic fins a l'art modernista d'Antoni Gaudí, on es poden visitar museus amb grans obres com el MNAC o el MACBA, sense oblidar el museu de Miró o Tàpies i on hi ha nombrosos teatres i sales on es pot gaudir d'actuacions i concerts cada dia.

Però entre tota l'oferta cultural de la ciutat hi ha una part important que sovint és ignorada: l'art del carrer. De quin color seria la plaça del pi sense els seus pintors? Què sentiríem caminant amb pressa pels passadissos del metro si no hi haguessin músics? Quin encant tindria la rambla sense les mítiques estàtues i els espectacles espontanis?

Sovint, pel simple fet de ser un tipus d'art que no necessita escenari, aquesta vessant cultural és ignorada i els artistes de carrer són poc valorats, fins i tot arribant a comparar la seva professió a la mendicitat.

A partir d'aquesta temàtica neix el documental **Barcelona, artistes sense escenari**.

Motivació i justificació

El que m'ha impulsat a realitzar aquest documental sobre els artistes de carrer ha estat principalment una **experiència pròpia**. Fins l'any passat, quan veia algú ballant, actuant, fent música o pintant al carrer, el primer pensament que em venia al cap era "Ai, pobre". Perquè la societat ens ha ensenyat a pensar que algú que treballa al carrer està en una situació precària i ho fa perquè no té cap alternativa, i fins i tot hem arribat a associar l'art al carrer amb una manera de demanar almoïna.

Aquesta era la opinió que tenia dels artistes de carrer, fins que fa dos anys vaig coincidir amb dos artistes de circ que em van fer adonar que era una visió molt equivocada. Ells pagaven el lloguer del pis, feien les mateixes activitats que jo, entrenaven cada dia i a les tardes actuaven al carrer. I ho feien perquè volien, perquè preferien actuar al carrer que no pas formar part d'una companyia de circ o tenir un treball més estable. En aquell moment em vaig adonar que molts dels artistes que veiem actuant al carrer són els mateixos pels quals pagaríem per anar a veure una exposició o un espectacle, amb la diferència que molts d'ells han escollit aquesta via per guanyar-se la vida. Molts tenen una llarga carrera professional al seu darrera i porten anys dedicant-se a la professió. Hauríem de prendre exemple de la cultura d'altres països i valorar-los més, considerant una oportunitat el fet de poder gaudir de cultura gratuïta i oberta a tothom.

Per tal de no basar-me només en l'**estereotip** que jo tenia dels artistes de carrer, vaig decidir realitzar unes breus enquestes a persones aleatòries, preguntant-los quines eren les característiques que associaven als artistes de carrer. L'objectiu d'aquestes enquestes era poder reafirmar o corregir l'estereotip que m'estava plantejant pel documental.

La majoria dels enquestats van declarar que els primers tipus d'artistes de carrer que els venien al cap eren els músics, els malabaristes, les estàtues i els pintors. També van sortir altres tipus d'artistes com els titellaires, ballarins, acròbates...

Els resultats mostren que tot i que molts dels adjectius eren positius, més de la meitat eren negatius. Tenint en compte les característiques anomenades per les persones enquestades, els artistes de carrer són considerats persones felices, alegres i amb talent, però que per altra banda són **desvalorats**, realitzen aquesta **feina com a última sortida** i són **pobres**.

	Característiques positives	Característiques negatives
Característiques anomenades amb més freqüència	Feliços Talentosos Alegres	Pobres Desvalorats Cap altre alternativa
Característiques anomenades repetides vegades	Apassionats Inspiradors Valents	Pocs ajuts Marginats Fan llàstima
Altres característiques	Lliures Creatius Despreocupats Versàtils Lluitadors Rebels Energètics Creadors de cultura Simpàtics Il·lusió	Frustrats Poc originals Bruts Carteristes Pidolaires Treball provisional Fracassats Estrangers Lladres Farsants

Objectius

Com he comentat anteriorment, la temàtica dels artistes de carrer la he escollit a causa de la meva experiència personal, i després basant-me en l'estereotip creat a base de les enquestes. Després de conèixer una mica més de prop la professió vaig sentir la necessitat de compartir aquesta reflexió amb la resta de gent.

Penso que és important que ens adonem que treballar al carrer no significa ni de bon tros mendicar i que, tenint en compte que l'IVA imposat en les activitats culturals ha

arribat al 21%¹, hem de defensar i preservar més que mai la cultura lliure, gratuïta i oberta a tothom.

Per tant, l'objectiu del documental és provocar que la gent es plantegi una nova visió de la professió dels artistes de carrer, més oberta i tolerant. El documental pretén deixar clar que ser artista de carrer no és una solució per aquelles persones que no tenen res i que no saben què fer, sinó que és una professió com tantes d'altres i que a més promou l'art gratuït.

2. PRESENTACIÓ FORMAL DEL PROJECTE

2.1 PREPRODUCCIÓ

Els artistes sense escenari: situació actual

La via pública és un lloc on l'art és exposat a l'abast de tots, fora dels espais convencionals, donant lloc a noves formes artístiques, constituint la Rambla el lloc històricament més emblemàtic de Barcelona en aquest sentit. El dinamisme i la diversitat artística han fet de Barcelona una ciutat bohèmia i multicultural.

Des de l'any 1977 la ciutat de Barcelona s'ha convertit en una escola d'artistes que acull una gran diversitat d'expressions artístiques com els titellaires, *clowns*, mims, mags, estàtues, pintors, malabaristes, músics, *performance*...

Al llarg dels anys, i fins finals dels anys 90, les lleis no eren prou clares ni ben definides respecte la regulació d'aquestes actuacions a la via pública i cada vegada hi havia més artistes als carrers de Barcelona. Això va provocar que els mitjans de comunicació cada vegada fessin més eco dels suposats inconvenients que aportava la presència dels artistes a la Rambla, deixant sovint de banda el que l'art de carrer aporta al dinamisme cultural i al turisme de la ciutat.

Davant aquesta situació la regidoria del Districte de Ciutat Vella va posar en pràctica una nova normativa de caràcter especialment restrictiu, justificant-ho amb arguments tals com: l'obstaculització de vianants, saturació, ús d'instruments que afecten la seguretat ciutadana, impacte sonor o qualitat deficient. La Llei 10/1990, del 15 de juny, sobre policia de l'espectacle², establia un nou sistema de cessió de permisos i llicències als artistes que volguessin actuar a la via pública, aplicant sancions a tot aquell que ho incomplís. A continuació, un fragment de la llei esmentada:

"Por diferente que sea la trascendencia cultural o económica, existe la común necesidad de garantizar la seguridad de los ocupantes y la higiene de los locales, de velar por el cumplimiento de las finalidades culturales, evitar molestias a terceros, defender los derechos y la seguridad del

¹El País [en línia]. Madrid:2016 - [data de consulta: 11 de maig 2016], disponible a: http://cultura.elpais.com/cultura/2016/03/26/actualidad/1459022822_768007.html

² Llei n° 10/1990 sobre la policia de l'espectacle, l'activitats d'oci i establiments. BOE, Madrid, 7 de juliol 1990. Disponible a: <https://www.boe.es/boe/dias/1990/07/07/pdfs/A19486-19491.pdf>

público como usuario y consumidor, proteger a los menores y utilizar las fuerzas de policía para preservar el orden público en sentido estricto. Todo este conjunto de posibilidades, que no es otra cosa que la preservación del orden público, en sentido amplio, hacen conveniente una regulación global de la función de policía sobre los espectáculos, las actividades recreativas y los establecimientos públicos”.

Des de llavors les actuacions en espais públics només són permeses en el districte de Ciutat Vella i l'aglomeració d'artistes va disminuir durant un temps. Tot i així, a causa de l'aparició de noves tècniques d'espectacle contemporani i les queixes creixents dels veïns a causa del soroll, a l'any 2009 es va promulgar una nova llei que substituïa l'anterior per tal d'afrontar la nova situació. A continuació un fragment de la Llei 11/2009, del 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats de lleure:

“La ley sobre policía del espectáculo, las actividades recreativas y los establecimientos públicos se promulgó en el año 1990. Ha estado vigente, por tanto, más de diecinueve años, durante los cuales la práctica del ocio y la realización de espectáculos públicos y de actividades recreativas en la sociedad de Cataluña han sufrido una profunda transformación, de la que el legislador no puede permanecer al margen. La importancia y la generalización crecientes del ocio, de las actividades artísticas y de la cultura; la diversificación constante de sus manifestaciones; la irrupción de prácticas alternativas, a veces ilegales; la creciente sensibilidad ciudadana por la necesidad de combatir el exceso de ruido; el riesgo añadido que determinadas prácticas de ocio conllevan para la movilidad y para la salud de las personas, o los conflictos cada vez más frecuentes entre quienes quieren divertirse y quienes reclaman tranquilidad para descansar, son factores que obligan a un esfuerzo de profunda revisión y de actualización de la legislación sobre espectáculos públicos y actividades recreativas”³

La situació actual, doncs, segueix establint que només es permet actuar a la via pública del districte de Ciutat Vella amb la possessió d'una llicència concedida per l'ajuntament de Barcelona i sota condicions estrictes com per exemple la prohibició d'ús d'amplificadors⁴.

Per altra banda, alguns col·lectius específics tenen una regulació pròpia, com és el cas dels músics del metro. Aquests formen part de l'associació AMUC (Associació de Músics del Carrer i el Metro)⁵, que des de l'any 2011 té un conveni amb TMB i la mediació de l'Ajuntament de Barcelona, un projecte pioner per establir la presència de músics en punts concrets i senyalitzats de la xarxa de metro. Per concedir les llicències l'AMUC realitza anualment les proves d'idoneïtat, un examen mitjançant el qual els candidats nous poden obtenir la llicència per actuar a la xarxa del metro després que un jurat en

³ Llei n° 11/2009, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats de lleure. BOE, Madrid, 6 de juliol 2009. Disponible a:

<https://www.boe.es/boe/dias/2009/08/03/pdfs/BOE-A-2009-12856.pdf>

⁴ Normativa Pla d'usos de la Rambla. BOPB, Barcelona, 22 de gener de 2015. Disponible a:

http://ajuntament.barcelona.cat/ciutatvella/sites/default/files/informacio/normativa_pla_dusos_de_la_rambla.pdf

⁵ Transports Metropolitans de Barcelona - [data de consulta: 9 de març 2016] , disponible a:

<http://www.tmb.cat/ca/aniversari-musics-al-metro>

valori l'aptitud. El resultat del projecte al llarg de tots aquests anys ha estat satisfactori per a totes les parts.

La inestabilitat constant de la legislació provoca inseguretat entre els artistes i una situació d'incertesa. Sovint els propis artistes no coneixen bé la legislació i davant la dificultat de trobar respostes per Internet o les indicacions confuses de la policia decideixen actuar de manera il·legal, enfrontant-se a possibles sancions.

La constant tendència de regular per tal de reduir els espectacles en espais públics mostra la falta de cultura d'art de carrer que hi ha a Barcelona. Els carrers de la ciutat, i en concret la Rambla, són un lloc on els vianants no només volen caminar de manera fluida, ja que no es tracta d'una artèria de trànsit vianant, sinó que és molt més. És un lloc per gaudir de les múltiples possibilitat que ofereix, és un lloc públic i lliure que regala als ciutadans i turistes moltes possibilitats i alternatives, on la varietat artística té gran importància.

Sinopsis

L'Albert és pintor però els seus quadres no s'exposen en una galeria. El Martín és acròbata però no treballa per cap circ. El Xavi és músic però no sol actuar en sales de concert. Tots tres tenen una cosa en comú: són artistes sense escenari.

Per dedicar-se a allò que els agrada no els calen escenaris ni galeries, simplement utilitzen l'espai públic, creant a la vegada una font de cultura gratuïta per la ciutat de Barcelona i els seus habitants.

En aquest documental es mostra la vida d'aquests tres artistes, profunditzant en la seva manera de viure per tal de conèixer una mica més la professió dels artistes de carrer des de dins, mostrant els seus costats positius i negatius.

Elecció del títol

Conceptes:

Públic	Art
Joglars	Barcelona
Escena	Carrer
Escenari	Llibertat
Espectacle	Ofici

Opcions pel títol:

El carrer, el més gran escenari	Art per a tothom
Els joglars de Barcelona	L'espectacle
Els joglars moderns	L'art sense packaging
L'ofici oblidat	Sense escenari
L'art oblidat	Quan l'art no necessita escenari
L'art és al carrer	L'art sense escenari
Art a la fresca	Art sense escenari
Escenaris urbans	Barcelona i els artistes sense escenari

Elecció final:

Barcelona: Artistes sense escenari

El títol seleccionat conté en primer lloc el nom de la ciutat, Barcelona, nucli on es desenvolupa tot el documental.

A continuació he escollit "Artistes sense escenari", que fa referència als artistes de carrer sense anomenar-los directament com a tal. El títol ja anuncia que el documental parla sobre un tipus d'artistes de Barcelona que són diferents a la resta. No treballen en sales de teatre, en museus ni en grans auditoris. Solem associar els artistes a un escenari, però en aquest documental es vol donar veu a tots aquells artistes que exerceixen la seva professió en un àmbit diferent: el carrer. I no per això tenen menys talent ni deixen de ser artistes.

Personatges

L'idea inicial va ser incloure en el documental 4 artistes de carrer i 2 persones del món institucional cultural per tal de poder contrastar la informació que donaven però a mesura que es va anar definint el treball vaig decidir fer-ho en un format més reduït i íntim, comptant només amb 3 artistes de carrer per tal de fer les entrevistes en més profunditat.

Finalment el documental descriu la vida de tres personatges: Xavi Túrnez, músic del metro, Albert Tarragó, pintor de la Rambla i Martín Denda, artista de circ. He volgut escollir artistes que venen de tres àmbits molt diferents però que tenen una cosa en comú: treballar al carrer. També volia incloure-hi el punt de vista del Martín, malabarista d'origen argentí que acaba d'arribar a Barcelona, en contrast amb els altres dos, que són Barcelonins de tota la vida.

Tot i que cadascun ha seguit una trajectòria diferent, els tres punts de vista referents al treball al carrer són similars. Consideren el seu treball com qualsevol altre i s'esforcen cada dia per viure el seu somni: dedicar-se a la seva professió.

Jorge Martín Denda

Originari de Buenos Aires, Argentina, ha viatjat per tot el món i en els últims anys s'ha instal·lat a Europa. Després d'haver vingut diverses vegades de visita, el setembre de 2015 s'instal·la a Barcelona, una ciutat que l'apassiona, amb la idea de seguir practicant la seva professió.

És una persona somiadora i des de petit ha seguit el camí que li marcava el cor. Va estudiar circ a l'Escola de Circ Ricardo Rojas i violí al Conservatori José Hernández i més endavant també va realitzar estudis de Psicologia i Ciències Marines però va preferir seguir professionalitzant-se en allò que l'apassionava: el circ i la música.

Ha creat i format part de nombroses agrupacions com CK circus, Circo Q, Kaleidocircus, Circo Minimo, donant vida al pallaso "Pololo".

Des de l'any 2011 ha realitzat anualment una gira d'estiu que el porta per festivals arreu d'Europa i participa puntualment en projectes com *Smile Miles* i *Pallassos sense fronteres* realitzant actuacions voluntàries en diversos països com Tailàndia, Índia i Camerun.

En el documental el Martín representa l'artista de carrer amb un fort talent que arriba de nou a Barcelona i es troba amb les estrictes lleis Barcelonines i la poca protecció de la professió. A diferència dels músics o els pintors, els artistes de circ i arts escèniques gairebé no tenen cap opció per poder exercir la seva feina al carrer, fet que encara li dificulta més poder treballar.

Xavi Túrnez

Nascut a Barcelona sota la influència d'artistes com Joan Manuel Serrat i The Beatles. Ell mateix afirma: "Els han sigut els principals responsables que la música hagi estat sempre una part molt important de mi: per expressar-me, per refugiar-me, per divertir-me, per entendre la vida..."

Combina doncs, la música d'autor que tant l'emociona amb la música pop que marca el compàs dels seus moments d'evasió.

Al llarg de la seva vida ha treballat en diverses feines fins que a causa de la crisi es va quedar a l'atur i va decidir explotar el camí que sempre li havia cridat tant l'atenció i fer-se músic.

Forma part de dos grups: Túrnez i Sesé (poesia musicada) i Scarbeats (tribut a The Beatles). Actualment i des de fa cinc anys, compagina els concerts d'aquestes dues bandes amb la seva feina com a músic actiu al Metro de Barcelona i amb concerts en solitari. Ara publica el seu primer treball en solitari, amb cançons escrites per ell.

El personatge del Xavi representa la figura d'una persona que, després de molt de temps, per fi ha trobat allò que li agrada i l'apassiona: tocar com a músic al Metro. Gràcies a l'Associació de Músics del Metro troba un via per dedicar-se professionalment al que li agrada i està fortament involucrat en promoure l'art al carrer i al metro.

Albert Tarragó

Barceloní de tota la vida, va començar a dedicar-se al món del dibuix quan tan sols tenia 16 anys, de la mà d'un prestigiós dibuixant de còmics. Després de treballar una llarga temporada com a il·lustrador, també realitza diverses feines en el món de la publicitat, videojocs, cine i vídeo.

Finalment, l'any 1998 s'instal·la a la Rambla com a pintor retratista i caricaturista i s'involucra fortament en promoure els drets de la seva professió a través de la Unió Internacional d'Artistes Plàstics de Carrer.

La seva professió li ha permès fer nombrosos viatges per Europa, Amèrica del Sud i Àsia, on ha treballat com a caricaturista i s'ha nodrit de nous estils. Actualment compagina el seu treball com a retratista a la rambla amb l'estudi d'altres vessants de la pintura actual.

En el documental l'Albert representa la figura de l'artista veterà que coneix bé el funcionament i les lleis que regulen els pintors de la Rambla, que tot i tenir possibilitat legal de treballar-hi amb els permisos repartits per l'ajuntament, no tenen cap mena de protecció laboral.

Localització

Totes les localitzacions que surten en el documental han estat prèviament calculades per tal de donar a cada escena la intensitat i les característiques adequades.

Per una banda s'han gravat els tres artistes durant la seva jornada laboral i per altra banda les entrevistes. D'aquesta manera en el documental es poden escoltar les declaracions dels artistes davant la càmera i de tant en tant es veu la seva cara, mentre que van apareixent imatges d'ells mateixos treballant i del seu entorn quotidià.

Per tant, una part dels plans va ser gravada mentre els artistes treballaven:

Albert Tarragó pintant davant del **Teatre Principal de La Rambla**. Aquesta localització ens va semblar força adient ja que les rambles són un punt molt emblemàtic de la ciutat i el punt de trobada d'artistes de carrer per excel·lència. A banda de gravar l'Albert també es va aprofitar per gravar altres artistes que treballaven al seu voltant i alguns vianants. El dia després es va tornar a anar a gravar a la rambla per obtenir més plans recurs de la ciutat.

Martín Denda actuant a **Arc de Triomf**. Es va gravar al Martín actuant en el passeig Lluís Companys, on sovint hi ha altres artistes de carrer. Vam tenir la sort de coincidir també amb un titellaire i un acròbata el mateix dia i també els vam gravar. Com que l'actuació era a la tarda, el sol va començar a caure i les imatges van ser enregistrades amb el principi de la posta de sol, un llum molt adequada i càlida.

Xavi Túrnez a la parada de metro de **Maria Cristina**. El Xavi treballa a diferents estacions de metro i es va considerar que el més adient era anar a gravar-lo el dia que actuava a Maria Cristina per qüestions de proximitat i d'il·luminació de la parada. Algunes són molt més fosques mentre que en aquesta la sortida al carrer es troba prop del punt de música, així que entrava una mica de llum exterior. També es va aprofitar per gravar alguns plans del metro en si i les boques d'entrada per afegir-les posteriorment en el muntatge.

Xavi Túrnez en una **reunió de l'AMUC**, prop de Sagrada Família. El Xavi em va donar la oportunitat d'acompanyar-lo a una reunió de l'Associació de Músics de Carrer per poder veure el funcionament de les reunions mensuals que fan. Allà es van gravar alguns plans que posteriorment van ser inclosos en el documental. Aquesta localització va ser una mica difícil ja que es tractava d'un lloc tancat i la llum era molt artificial.

I l'altra part dels plans va ser gravada a llocs prèviament fixats per fer l'entrevista:

Tant la primera entrevista amb el Martín (que s'ha descartat per errors tècnics), com la segona, van ser gravades en els **Jardins de Montjuïc**, on ell va sovint a treballar. El pla de l'entrevista del Martín és davant d'una paret del parc amb poca profunditat de camp per destacar la importància de l'entrevistat.

L'entrevista amb el Xavi va ser gravada al **pati de la llibreria Laie**, prop d'on ell havia actuat aquell mateix matí. També es va realitzar davant d'una paret llisa per destacar-lo.

L'entrevista amb l'Albert estava programada per ser feta als jardins de l'Escola Maçana però al final no va ser possible perquè l'entrevistat volia quedar-se prop del seu lloc de treball així que finalment es va realitzar en el **Bar La Rambla**, al costat del Teatre Principal. Es pot dir que aquesta localització és la única que ha causat una mica de problemes ja que la idea era gravar tots els entrevistats en un espai exterior per evitar problemes de so i d'imatge. En el bar de tant en tant s'escoltava música de fons o passava gent per darrere i el pla té més profunditat de camp que els altres dos. Tot i així es va arreglar posant-nos al costat d'una finestra gran per on entra força llum.

Escaleta de preproducció

1. Introducció: Plantejament de l'estereotip
2. Presentació dels 3 artistes de carrer entrevistats.
La seva vida, trajectòria, disciplina...
3. La vida de l'artista de carrer a Barcelona
4. Percepció de la societat/del públic/de l'administració
5. Limitacions de la ciutat
 - a. Com és la llei/regulació de les activitats artístiques al carrer
 - b. Problemes tinguts amb l'autoritat, experiències pròpies
6. Conclusió: Es compleix l'estereotip?

Pressupost

Es pot dir que el pressupost real de la realització del documental ha estat nul, ja que el material era propi i gairebé no he rebut ajuda. Però en cas que es realitzés el documental de manera més professional caldria invertir en material i capital humà per assolir un resultat professional.

A continuació adjunto una taula amb el pressupost fictici. Cal tenir en compte que és aproximat i que hi ha alguns canvis respecte el documental real:

- En el documental només s'ha utilitzat una càmera però es necessitaria una càmera de més els tres dies de l'entrevista per poder gravar-la des de més d'un punt de vista.
- Les entrevistes s'han gravat amb un micròfon de corbata però seria necessari tenir-ne també un de perxa per poder gravar el so ambient de les escenes al carrer i sobretot la música al metro.
- El documental l'ha realitzat una sola persona però per fer-ho professionalment caldria contractar un operador de càmera, un tècnic de so i un editor.

	CONCEPTE	UNITAT*	TIPUS	IMPORT
Producció	Trucades			10€
	Fotocòpies i material			10€
	Subtotal			20€
Realització ⁶	Canon EOS 600 + Objectiu Canon 18-55mm f/3.5-5.6	1x3x30€	Lloguer	90€
	Canon EOS 7D + Objectiu Canon EF 24-105mm f/4L IS USM	1x7x60€	Lloguer	420€
	Bateria Canon extra	1x15€	Compra	15€
	Targeta 32GB	2x15€	Compra	30€
	Trípode Manfrotto 190X MH804 - 3W	1x3x15€	Lloguer	45€
	Micròfon de corbata AKG- C-417PP	1x3x15€	Lloguer	45€
	Micròfon omnidireccional Sennheiser M62-K6 + Perxa	1x4x30€	Lloguer	120€
	Subtotal			705€
Salari humà ⁷	Operador de càmera de vídeo	1x307,58€		307,58€
	Tècnic de so	1x307,58€		307,58€
	Editor muntador de vídeo	1x407,09€		407,09€
	Subtotal			1022,25€
TOTAL				1807,25€

*Unitat = N° x dies x preu

⁶ Preus extrets de Visual Pro:

<http://www.avisualpro.es/tripodes/item/761-tr%C3%ADpode-manfrotto-190x-mh804-3w.html>

⁷ Taules Salarials BOE - [data de consulta: 9 de maig 2016], disponible a:

<https://www.boe.es/boe/dias/2016/01/22/pdfs/BOE-A2016-599.pdf>

Timing

Mes	Tipus de tasca
Novembre	Definició del tema i el format
12/11 Primera tutoria presencial. Primeres idees per la temàtica del treball 23/11 Tutoria. Elecció dels artistes de carrer com a tema i el format de documental. Sorgeix el plantejament de fer el format de documental interactiu 30/11 Proposta definitiva. Es canvia el plantejament del documental interactiu per un documental estàndard	
Desembre	Recerca d'informació sobre el format
Visionat d'antecedents i recerca d'informació sobre la realització de documentals Primer contacte amb els artistes de carrer a Barcelona	
Gener	Recerca d'informació prèvia i cerca de contactes
Recerca sobre la legislació a Barcelona i cerca d'entrevistats	
Febrer	Recerca d'informació prèvia i cerca de contactes
01/02 Tutoria per definir l'escaleta i els blocs temàtics del documental Selecció final dels tres entrevistats.	
Març	Realització de les entrevistes i les gravacions
04/03 Tutoria 13/03 Entrevista a Martín Denda 16/03 Entrevista a Xavi Túrnez	
Abril	Realització de les entrevistes i les gravacions
04/04 Gravació al metro 10/04 Repetició de l'entrevista a Martín Denda 11/04 Gravació reunió AMUC 17/04 Gravació espectacle Martín 20/04 Entrevista a Albert Tarragó i gravació d'ell treballant 21/04 Gravació de plans recurs	
Maig	Post producció
05/05 Tutoria per definir el procés de postproducció Edició del vídeo i maquetació de la memòria	
Juny	Presentació del treball
3/06 Entrega final del TFG 9/06 Presentació oral del TFG	

Tractament audiovisual i estil

La **durada** del documental és de 15 minuts. En un principi la idea era fer-lo més extens però després es va decidir fer-lo d'un caire més íntim, amb només tres entrevistats, però amb informació realment valuosa. Al final s'ha considerat que aquesta era la durada adient per incloure tot allò rellevant de les entrevistes sense perdre l'atenció del públic.

S'han utilitzat diferents **plans** per tal de captar l'emoció de cada escena:

- Primer pla per les entrevistes. Amb aquest tipus de pla s'aconsegueix veure l'expressió de l'entrevistat i donar importància al que diu la persona.
- Pla mig i americà per gravar els artistes mentre fan la seva feina. D'aquesta manera es capta la seva expressió i també es veu una mica l'entorn.
- Pla general per l'entorn. També s'inclouen bastants plans generals que mostren l'entorn dels artistes, per exemple l'andana del metro o la gent passejant per La Rambla.
- Plans detall com a recurs poètic. Els plans detall que s'han gravat han estat per aportar més informació sobre petits objectes com la gorra, les monedes, la guitarra, la caixa de colors, una cara...

El recurs de **veu en off** no s'ha volgut utilitzar perquè en realitzar el muntatge s'ha vist que no era necessari, ja que les entrevistes estaven fetes per blocs temàtics i amb la pròpia edició de vídeo ja es pot fer entendre el públic sobre què estan parlant els testimonis.

La **música** és l'element que probablement dona més ritme i dinamisme al documental. Si es sap utilitzar bé es tracta d'un recurs molt potent per aportar sentimentalisme a les imatges.

Per una banda s'ha utilitzat música d'estil *jazz manouche*, un estil de jazz alegre originari dels gitanos, que són els músics de carrer per excel·lència. Les cançons de *jazz manouche* s'utilitzen durant gairebé tot el documental i tenen un ritme marcat que permet jugar amb la duració dels plans. Per altra banda s'ha utilitzat música de jazz blues per les escenes més dramàtiques i sentimentals, com quan parlen sobre les condicions laborals i la comparació amb la mendicitat.

A nivell de **grafisme** cal destacar que com a tipografia escollida pel títol del documental és Trebuchet MS, una tipografia sans serif, ja que l'objectiu era fer-ho senzill i comprensible. Com a colors s'han combinat el blanc, el negre i el blau. Aquest últim ha estat escollit perquè és el color del mar i el cel, símbols de Barcelona, i evoca la llibertat, un atribut destacat dels artistes de carrer.

Els *chyrons* s'han fet seguint l'estètica del títol, amb un fons semi-transparent de color negre i la lletra blanca, amb la mateixa tipografia que el títol.

2.2 PRODUCCIÓ

Pla de rodatge

Dia	Hora	Activitat	Localització	Material tècnic
13/03/2016 *Entrevista amb problemes tècnics, no inclosa	10h – 12h	Entrevista Martín (1)	Jardins de Montjuïc	Càmera Trípode Micròfon de corbata Llibreta Bolígraf
16/03/2016	17h – 18:45h	Entrevista Xavi	Pati de la llibreria Laie	Càmera Trípode Micròfon de corbata Llibreta Bolígraf
04/04/2016	8h – 09h	Plans del metro i Xavi tocant	Parada de metro Maria Cristina	Càmera
10/04/2016	11h – 12:30h	Entrevista Martín (2)	Jardins de Montjuïc	Càmera Trípode Micròfon de corbata Llibreta Bolígraf
11/04/2016	9h – 10h	Reunió AMUC	Lloc de trobada de l'AMUC a Sagrada Família	Càmera
17/04/2016	18h – 19:30h	Martín fa el seu espectacle	Arc de Triomf	Càmera
20/04/2016	11h – 12h	Entrevista Albert	Bar de La Rambla	Càmera Trípode Micròfon de corbata Llibreta Bolígraf
20/04/2016	12h – 14h	Albert treballant Rambla	La Rambla	Càmera

21/04/2016	11h – 13h	Gravació de plans recurs	La Rambla i Plaça Catalunya	Càmera
------------	-----------	--------------------------	-----------------------------	--------

Rutina de rodatge

Per mi ha estat molt important realitzar les entrevistes de manera que l'entrevistat es sentís còmode i considero que en els tres casos va funcionar força bé.

Primer vaig contactar els entrevistats per correu electrònic i una vegada havia escollit els 3 que més interès van mostrar els vaig trucar un per un per tal d'establir el primer contacte. L'ideal hagués estat quedar amb ells un dia abans de la gravació però com que vaig voler causar-los la mínima molèstia possible vaig decidir substituir aquesta primera quedada per la trucada. En aquesta trucada els vaig explicar de què anava el documental i ells em van parlar una mica de la seva vida i la seva feina, d'aquesta manera em vaig poder preparar millor les preguntes per l'entrevista.

El dia de l'entrevista em trobava amb l'entrevistat i parlàvem una estona abans de treure la càmera. Crec que és important fer això perquè molta gent es pot sentir incòmode o intimidada si només arribar ja se'ls apunta amb una càmera. Quan veia que la conversació començava a ser més fluida instal·lava el trípod i la càmera i els donava el micròfon de corbata perquè se l'enganxessin.

Durant l'entrevista els demanava que em miressin a mi i jo em col·locava al costat de la càmera, mentre aquesta es quedava estàtica i gravant d'es del trípod. Sé que hagués estat millor gravar també amb una altra càmera a la vegada per tal de tenir l'entrevista gravada des de més punts de vista però això hauria suposat portar algú més i em semblava més interessant tenir una conversa de caire més íntim entre dues persones on l'entrevistat pogués sentir-se relaxat i sense tensió.

Durant la conversa jo els anava guiant cap els temes que m'interessava tocar però sense intervenir massa en la conversa, volia que fos un monòleg sobre la seva vida i la seva visió. A l'hora de fer la postproducció em vaig adonar que en alguns casos els vaig tallar per preguntar alguna cosa, i al no voler incloure les parts de la gravació on surt la meua veu, he hagut d'eliminar alguns fragments que haguessin estat interessants.

Durant les gravacions que vaig fer mentre ells treballaven també vaig optar per una actitud d'espectador, intentant interrompre el mínim la seva activitat perquè l'escena quedés natural.

2.3 POSTPRODUCCIÓ

El muntatge

En aquesta etapa es concreta l'idea de l'audiovisual. Es tracta d'una etapa molt important per al documental ja que durant la producció apareixen molts imprevistos i temes amb els quals no havíem comptat però que seran interessants d'afegir a l'art final. Al tractar-se d'un documental, en la preproducció s'ha realitzat una escaleta i un

esquema de les temàtiques del documental però no és fins a la fase de postproducció que s'elabora el guió ja que no es tracta d'un contingut del tot premeditat.

Durant aquesta fase s'arriba a l'escaleta i el guió final, tot passant per diverses etapes:

- Visionat del material i selecció
- Transcripció de les entrevistes
- Cronometrar el material
- Realitzar la primera edició en brut i després afinar-la
- Selecció de la música

El primer que es va fer va ser muntar l'esquelet del documental i elaborar el guió literari. Després es van anar associant imatges pertinents a cada tema i finalment es van afegir elements gràfics i la música per donar-li més ritme.

Escaleta de postproducció

0. Introducció

Títol

1. La professió: els artistes de carrer (presentació dels personatges)
2. Trajectòria
3. Avantatges de la professió
4. Inconvenients de la professió
 - 4.1 Legalitat
 - 4.2 Estereotip: similituds amb la mendicitat
5. Barcelona: parts positives, negatives i proposta de millores
6. Aportacions dels artistes de carrer a la societat

Guió literari

0. INTRODUCCIÓ

Martín 4

00:04:18 - 00:05:11

53"

"Yo la primera vez que vine acá me acuerdo que fue en el 90 y largos o principios del 2000 y en la rambla había muchísimos espectáculos que eran una atracción turística. Estaban las estatuas, los que hacían circo, los músicos... Te caminabas toda la rambla y veías propuestas muy distintas. Y parte del paseo era ir paseando y colaborando con la gente que te gustaba... Pero era fácilmente desbordante esa situación. Entonces, como siempre cuando algo se desborda, la gente en vez de reaccionar mesurándolo bien, se queman y cortan por lo sano"

TÍTOL

1. LA PROFESSIÓ: ELS ARTISTES DE CARRER (Presentació dels personatges)

Albert 3

00:02:38 - 00:03:16

38"

"Molts de nosaltres, els que estem aquí guanyant-nos la vida, és un privilegi. En el sentit de que ja és prou difícil per un artista guanyar-se la vida com per no valorar aquesta oportunitat. Però al cap i a la fi som aquí des d'abans de la normativa, és una professió que l'hem creat. No ens l'han regalat. L'hem lluitat i la seguim lluitant perquè això també quedi pels demés"

Martin 2

00:00:57 - 00:01:31

34"

"Bueno, yo entiendo el trabajo como dar y recibir. Entonces, la única diferencia es la libertad, entre un trabajo concertado y un trabajo en la calle. En la calle voy cuando quiero, cuando tengo ganas, y en el trabajo normal tengo que ir ciertos horarios, pero la base del trabajo es lo misma, ofrecer algo a la gente y recibir algo a cambio."

Xavi 1

00:07:07 - 00:07:35

28"

"S'ha de fer el que t'agrada perquè tens més possibilitats de fer-ho bé que el que no t'agrada. I si és un àmbit difícil, tots els àmbits són difícils, encara que estudiïs. I és igual, encara que només sigui difícil l'àmbit del qual tu et sents atret i és la teva vocació, jo crec que hauries de lluitar per fer-ho. Perquè la vida... si les 8 hores que estàs treballant les estàs patint, desaprofites una gran part de la teva vida"

2. TRAJECTÒRIA

Martin 1

00:02:11 - 00:02:31

20"

"La primera vez que trabajé en la calle fue cuando tenía 16 años. Que nos fuimos de vacaciones con unos amigos, nos quedamos sin dinero y hacíamos música y se nos ocurrió tocar en la calle. Hacíamos música y se nos ocurrió tocar en la calle con un sombrero. Esa fue la primera vez"

00:02:53 - 00:03:17

24"

"Luego el grupo de música se acabó convirtiendo en un grupo de circo y empezamos a viajar más profesionalmente, haciendo temporadas, haciendo espectáculo... Luego empecé a hacer estudios más formales pero me di cuenta de que esto era lo que me gustaba y me terminé dedicando a esto"

Xavi 1

00:03:32 – 00:04:02

30"

"He anat cantant en diversos grups, actuant, però sempre com una cosa secundària mentre el modus vivendi era un altre. Així que mai m'he especialitzat en res perquè sempre estava liat amb la música. Aleshores he treballat en un banc, he estudiat teatre..."

00:04:15 – 00:04:43

28"

"Fins que va arribar la crisi famosa del 2007 i va arrasar amb tot i em vaig quedar sense feina i vaig pensar com a sortida de tocar al metro. I això és el que m'ha anat obrint portes per professionalitzar-me i ara ser un músic complert i saber defensar-me i guanyar-me la vida així"

Albert 1

00:00:16 – 00:00:29

13"

"Em dic Albert Tarragó, soc de Barcelona, del barri del Clot, i fa 13 anys que estic a la Rambla dibuixant. De fet en fa 30 que dibuixo i 13 que estic a la rambla.

00:00:39 – 00:01:03

25"

"Jo vaig començar a treballar als 16 anys i no vaig tenir massa temps per estudiar. Vaig haver d'escollir entre estudiar o treballar. I treballar era treballar per un dibuixant professional de còmics, un paio que era conegut i per mi va ser la idea que amb ell aprendre a treballar"

3. AVANTATGES DE LA PROFESSION

Martin 1

00:04:15 – 00:04:30

15"

"Cosas buenas que tiene esta profesión... O sea la palabra clave para mí es libertad. Es como que puedes trabajar donde quieres, cuando quieres y hacer lo que quieras"

Xavi 3

00:07:35 – 00:08:07

34"

"No cal que facis viatges llargs per notar aquesta llibertat. Jo m'autoimposo una jornada de 4 hores però si un dia he fet 3,5 hores i estic cansat, agafo, plego i no he de donar explicacions a ningú. Si un dia em desperto i dic, osti em fa mal la gola, no he de donar explicacions a ningú.... I això, osti, és molt important. De la mateixa manera que si un mes necessito més diners doncs treballo més hores"

Albert 2

00:09:36 - 00:10:00

24"

"El cantó bo, doncs que treballes amb la il·lusió de la gent, en llibertat. Si no t'atossiga un guàrdia "urbanu" i pots treballar amb llibertat d'estil i expressió doncs no tens ningú que et digui quants retrats has de fer cada dia"

Martin 1

00:05:16 - 00:05:33

17"

"Lo único que... Como profesional, lo único que corta un poco la libertad es que funcione para el público, porque si haces algo que no funciona la gente sigue de largo, no le gusta y tal, pasa a ser algo personal y está guay pero profesionalmente no comes"

4. INCONVENIENTS DE LA PROFESSIÓ

4.1. LEGALITAT

Albert 2

00:05:08 - 00:05:14

6"

"En un principi no érem tants, érem menys i hi havia moltes places buides"

00:05:33 - 00:05:51

18"

" Durant un temps això va funcionar bé perquè hi havia places buides pràcticament cada dia però l'ajuntament havia decidit que aquí hi cabien 100 places, no 62, que cada any anava omplint, omplint...des del 2000"

00:06:57 - 00:07:32

34"

"Al final quan l'ajuntament se'n va donar compte ja érem molts i va decidir fer un canvi dient que sobraven 38 places, i les va treure de cop. Lo que va provocar que uns quants veterans que portaven 15 o 20 anys treballant aquí es quedessin sense feina de cop i sense lloc on treballar perquè de fires d'aquestes no se'n troben. Fires on pugués treballar tot l'any, no n'hi ha en tota Catalunya"

00:07:47 - 00:08:11

24"

"Tota aquesta gent es va quedar al carrer sense possibilitat de refer-se perquè s'havien dedicat a això durant 20 anys, havien sortit del mercat laboral... I això va ser dur. Va ser fa dos anys i encara aquest any pot passar"

00:08:14 - 00:08:40

25"

"L'estabilitat és precària. Sabem que s'ha de refer la norma però és complicat perquè no hi ha una (fins ara no hi ha hagut) voluntat política de respectar la professió com es mereix"

Xavi 2

00:06:27 – 00:07:08

40"

"Hi ha una associació de músics del metro que es diu AMUC, que regula tot el que té a veure amb els músics del metro. No som gent que el primer que se't passa pel cap és anar i toques, no. Passem una prova de qualitat, un cop hem passat la prova ens donen el carnet. Amb aquest carnet fem reunions cada 15 dies per repartir-nos els lloc on anirem a toca. Quan em reservo un lloc és el meu dret i ens respectem molt entre els companys. I l'AMUC té un conveni amb TMB, aquesta és la nostra legalitat"

Martin 4

00:00:03 – 00:01:15

1'11"

"La base es esta red de gente que uno conoce, uno ya va hablando con gente de la ciudad a la que va y se va informando, pero si vas a preguntar en los lugares oficiales te van a decir que no, que no se puede. Directamente, y punto. Luego hablando con esta gente te dicen que se puede en estos lugares, en estos horarios, pero siempre puede ser... o sea... en cada policía hay un pequeño juez. Hay policías que dejan pasar la acción y otros que son más rígidos y dicen aquí no se puede. Siempre depende del policía que te toque. Puede ser que vayas 10 días y todo bien y al 11º día te toca un policía que le caíste mal o es duro y te diga no, aquí no se puede, y te multa y te quita el material. Entonces... eso la verdad es que pincha bastante"

4.2. ESTEREOTIP: SIMILITUTS AMB LA MENDICITAT

Xavi 1

00:10:04 – 00:10:55

50"

"Els músics de metro i de carrer, hi ha un estereotip que en principi se suposa que són gent que viu amb quatre duros, que fa això perquè no sap fer cap altra cosa i que viu gairebé prop de la indigència. Fins i tot t'he de dir que jo mateix quan vaig pensar ser músic de metro, vaig pensar, com em veurà la família, els amics... Però la sorpresa va ser impressionant quan vaig entrar a la AMUC i vaig adonar-me que el nivell intel·lectual, humà, moral dels meus companys (per no parlar de músics, que entre nosaltres hi ha professors de música) és molt alt"

00:11:40 – 00:11:52

12"

"Acabes la teva jornada, te'n vas a casa, visc en una casa normal com tothom, amb la meva parella que també és músic, és violinista, vaig al cine amb el meu fill, no sé..."

00:11:56 – 00:11:58

2"

"Com qualsevol mortal"

00:08:47 – 00:08:58

11"

"El que ets o del que fas és el primer que la gent veu de tu i podríem esperar a saber una mica més de la gent abans de jutjar-los però no es fa"

Martin 2

00:09:14 – 00:10:24

1'10"

"Y a nivel calle funciona pero la gente no está acostumbrada a lo de la gorra.. a tomárselo en serio. Está más acostumbrada en la calle, al artista que dice ayúdenme soy artista, o sea... una historia... no como una concepción de tomarse la calle como un espacio público y escénico sino como una especie de mendicidad. Entonces... Esto hace que a la hora de las gorras haya gente que se sorprende por lo que haces pero que no tenga la cultura de decir, pues si en un espectáculo pongo 10 y estoy con 4 niños, que en realidad tendría que poner 30 o 40 si fuera un espectáculo... Pues tomen cada niño un eurito y le doy 2-3 euros. Y tampoco así no funciona mucho. Comparado con otras ciudades en Suiza, Alemania o Austria, en que si hay más cultura de gorra. Y hay más respeto y conciencia"

Xavi 1

00:12:28 – 00:12:52

24"

"Partint de la base de que la acció visualment és la mateixa, de donar-li una moneda a una persona amb la mà parada demanant, i amb un cartell que digui no tengo casa... L'acció visual és la mateixa, ay pobre busco una moneda y se la doy, gairebé és la mateixa amb un músic i potser por portar a aquest equivoc però no té res a veure"

Xavi 2

00:00:03 – 00:00:24

21"

"La gent passa pel nostre costat i té moltes opcions, una és no fer-nos ni cas, que és el que fa la majoria de gent. Perquè malgrat jo estigui molt content amb la reacció de la gent, si en un matí passen 200.000 persones i en deixen moneda 50, és un % molt mínim però per mi ja està bé"

00:00:46 – 00:00:55

8"

"Tens totes les opcions i ets lliure de fer el que vulguis, nosaltres estem allà intentant fer-te el dia més agradable i aquesta és la nostra feina"

5. BARCELONA: PARTS POSITIVES, NEGATIVES I PROPOSTA DE MILLORES

Albert 3

00:00:02 – 00:01:26

23"

"El que treballa al costat et tapa, se't fica al damunt... Això crea una situació de molta angoixa. Aquesta angoixa fa que entre uns i altres hi hagi molta tensió, conflicte... No s'està a gust treballant i això en les cares dels artistes es nota. I això en el..la... ehe... El fet de no tenir una presa de llum, parades homogeneïtzades, com unes parades de fusta que totes siguin iguals, el fet de treballar amb el cavallet, que se'l emporta el vent, que cau la *sombrilla*, cau la cadira... Aquesta situació dóna una sensació de precarietat i gairebé de mendicitat. És una sensació que es podria arreglar de l'administració, en el sentit d'autoritzar un altre aspecte, manera, una altra presentació de la fira, més separats cadascú, una convivència diferent entre els artistes... Tot això necessitem que l'administració se'n doni compte, sinó seguirem així"

Martin 4

00:01:44 – 00:01:52

7"

"Cuando en otras ciudades está más pautado. Hay ciertos lugares en los que sí se puede hacer espectáculo"

00:02:19 – 00:02:31

11"

"Lo que pasa es que esa regulación exige un ente regulador que tiene que estar subvencionado por alguien que sepa que no va a sacar de esto nada más que cultura"

Martin 4

00:02:34 – 00:03:13

39"

"Y aquí por otro lado se invierte un montón en cultura y esto no se promueve. Se paga a artistas para que haya cultura, pero esto que sería cultura gratuita no se promueve. Cuando en realidad lo único que se tendría que hacer es coger a uno o dos funcionarios que se hagan cargo de esto en dos o tres puntos de la ciudad. Que se podrían tres escenarios a la ciudad y que sábado y domingo haya espectáculos a la gorra pautados.

Entonces uno como artista llega, se comunica, envía el material, tienen una programación... Esto podría ser una buena fuente de cultura gratuita para la ciudad"

Xavi 4

00:04:05 – 00:04:36

20"

"Jo crec que BCN és una bona ciutat per la cultura però que ho podria ser molt millor si els que governen s'ho planteessin, o ho volguessin fer, no sé de quina manera. Jo crec que les grans ciutats com Milan o Madrid son un gran aparador per la cultura però que els artistes no estan prou ben protegits o prou potenciats per treure el màxim d'aquestes ganes que tenim"

6. APORTACIONS DELS ARTISTES DE CARRER A LA SOCIETAT

Martin 2

00:00:01 – 00:00:28

26"

"La sociedad te va tirando a planificar cada vez más: las salidas, las vacaciones, como va a ser tu día. Y dentro de esto el espectáculo callejero rompe. Porque no imaginaba encontrarse con un espectáculo y de repente se cruzó con algo que es algo nuevo. Y puedes seguir derecho pero a veces frenas y lo incorporas"

Martin 1

00:06:37 – 00:07:25

48"

"Llegas al 100% de la gente que está en la calle, que no sé el % de la gente toda... pero es un público muy amplio. Mientras que en otros ambientes llegas a un público más especializado. Mientras que la gente que va al teatro, a un concierto, es mucho más focalizado. Es gente que le gusta esto. Capaz es un 10% de la población mientras que en la calle llegas a todo el mundo. De hecho creo que la gran mayoría del público que uno tiene es probable que sea lo único en vivo que ve durante mucho tiempo"

3. CONCLUSIONS DEL TREBALL

Malgrat la dura feina i el temps dedicat en aquest treball, puc dir que ha estat una de les experiències més gratificants de la carrera, perquè he après molt, i he rebut moltes **aportacions**, tant a nivell humà com a nivell professional.

A nivell humà m'ha donat la oportunitat de conèixer persones molt interessants i entendre millor com conceben la seva professió els artistes de carrer. Les entrevistes m'han permès descobrir com és la vida d'aquesta gent i també m'han aprofitat a un nou estil de vida que no coneixia, i és gràcies a aquest projecte que he tingut la oportunitat de parlar amb tres artistes que m'han aportat molt.

Els entrevistats, des del primer moment que els vaig contactar, van estar oberts a contestar les meves preguntes i ajudar-me en el que fos. Això va ser un factor que em va sorprendre molt ja que va ser molt més fàcil del que em pensava parlar amb ells. Els tres simpatitzaven amb l'objectiu del documental i de seguida van estat disposats a ajudar.

Per altra banda, la realització d'aquest projecte també ha estat molt gratificant a nivell d'experiència professional:

En primer lloc ha estat un repte molt gran per mi crear un documental sense haver fet abans cap projecte d'aquest format. M'ha servit per posar en pràctica totes aquelles tècniques audiovisuals i d'edició apreses al llarg de la carrera i seguir formant-me pel meu compte.

En segon lloc, he après a dirigir un projecte audiovisual i ser responsable de totes les seves fases: preproducció, producció i postproducció. El fet de no delegar cap feina a

ningú més m'ha fet viure i controlar-ho tot de primera mà i, tot i que ha resultat ser molta feina i ho he hagut d'acotar més del que hauria volgut, ha sigut una experiència molt enriquidora.

Al llarg del treball també m'he trobat amb una sèrie de **dificultats** que en part eren degudes a una falta de coneixement tècnic i a la falta d'equip.

La primera fase va ser la més complexa, ja que havia de començar de zero i volia abastir la problemàtica sencera. Més endavant em vaig adonar que havia de limitar més el meu objecte d'estudi i definir millor la línia de treball.

Una vegada ja tenia el tema definit i tot preparat vaig contactar amb els artistes i la part de producció va ser la més ràpida. L'únic problema que vaig tenir en aquesta fase va ser de tipus tècnic. Vaig realitzar una primera entrevista a Martín Denda sense gravar correctament l'àudio, que se sentia molt fluix ja que els paràmetres de la càmera no eren els correctes. En segon lloc, l'entrevista de l'Albert no va ser possible fer-la a l'exterior així que es va fer en un bar on el so ambient era molt molest i per desconeixement de l'edició de so ha estat molt difícil millorar-lo.

Finalment, quan ja ho tenia tot gravat, vaig començar el procés de postproducció. El problema era que tenia molt material i al principi no sabia com organitzar-me però una vegada vaig haver transcrit les entrevistes i vaig tenir fet el guió literari, tot va començar a agafar forma. Vaig començar a agrupar les imatges que feien referència a les declaracions dels artistes i poc a poc el documental anava cobrant vida.

El que més em va fascinar de la part de postproducció va ser l'edició del vídeo. És la part en la qual tenia menys experiència i vaig haver de familiaritzar-me amb el Premiere durant un dies, però quan ja hi tenia més traça vaig començar a gaudir de veritat del poder de l'edició. M'ha semblat fascinant la manera en què es pot tallar o ajuntar una declaració i canviar-li per complet el sentit. Òbviament, aquesta no ha estat la meva intenció, però si que m'ha servit per experimentar noves tècniques de muntatge.

A nivell de realització també he tingut certes limitacions. Al no tenir un equip vaig haver de reduir una mica les expectatives inicials, que era entrevistar més artistes de carrer i incloure-hi també el punt de vista institucional entrevistant algú de la policia o l'Ajuntament de Barcelona. Per això vaig decidir fer-lo d'un caire més íntim i proper. Les entrevistes que he fet amb una sola càmera em van permetre gravar l'escena des del trípod mentre jo mantenia una conversa informal amb l'entrevistat i estic convençuda que el fet de que no hi hagués ningú més va ajudar a que s'obrissin més i es sentissin menys cohibits davant la càmera.

Si considerem les **línies futures** de presentar aquest documental en un festival, aquest projecte es podria dur a terme a un nivell més professional, respectant l'idea inicial d'incloure-hi més personatges i millorant-ne les condicions tècniques esmentades anteriorment. Una opció seria presentar-lo al Programa de *Pitching* Audiovisual UAB⁸.

Tenint en compte la temàtica social i que el documental es centra en la ciutat de Barcelona, el documental es podria presentar a concursos com DOCS Barcelona⁹ o Barcelona Visual Sound¹⁰, organitzat per l'Ajuntament de Barcelona.

*Enllaç del documental

<https://www.youtube.com/watch?v=TzbghZk8ff0>

⁸ Programa de *Pitching* Audiovisual UAB:

<http://www.uab.cat/web/noticies/detall-noticia-1193208732549.html?noticiaid=1345702850587>

⁹ DOCS Barcelona:

<http://www.docsbarcelona.com/es/>

¹⁰ Visual Sound:

<http://joves.bcn.cat/visualsound/es/concursos/documental/>

BIBLIOGRAFIA

Articles

El País [en línia]. Madrid:2016 - [data de consulta: 11 de maig 2016], disponible a:
http://cultura.elpais.com/cultura/2016/03/26/actualidad/1459022822_768007.html

Lleis

Llei nº 10/1990 sobre la policia de l'espectacle, l'activitats d'oci i establiments. BOE, Madrid, 7 de juliol 1990. Disponible a:
<https://www.boe.es/boe/dias/1990/07/07/pdfs/A19486-19491.pdf>

Llei nº 11/2009, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats de lleure. BOE, Madrid, 6 de juliol 2009. Disponible a:
<https://www.boe.es/boe/dias/2009/08/03/pdfs/BOE-A-2009-12856.pdf>

Normativa Pla d'usos de la Rambla. BOPB, Barcelona, 22 de gener de 2015. Disponible a:
http://ajuntament.barcelona.cat/ciutatvella/sites/default/files/informacio/normativa_pla_dusos_de_la_rambla.pdf

Webs

BOE. Taules Salarials - [data de consulta: 9 de maig 2016] , disponible a:
<https://www.boe.es/boe/dias/2016/01/22/pdfs/BOE-A2016-599.pdf>

DOCS Barcelona
<http://www.docsbarcelona.com/es/>

Transports Metropolitans de Barcelona - [data de consulta: 9 de març 2016] , disponible a:
<http://www.tmb.cat/ca/aniversari-musics-al-metro>

UAB. Programa de *Pitching* Audiovisual:
<http://www.uab.cat/web/noticies/detall-noticia-1193208732549.html?noticiaid=1345702850587>

Visual Pro
<http://www.avisualpro.es/tripodes/item/761-tr%C3%ADpode-manfrotto-190x-mh804-3w.html>

Visual Sound
<http://joves.bcn.cat/visualsound/es/concursos/documental/>

ANNEXES

Preguntes de l'entrevista

- Presentació: nom, edat, d'on vens...
- En què consisteix la teva feina?
- Tipus de vida nòmada/sedentària?
- Trajectòria (estudis, origen de la teva passió, has treballat sempre al carrer?...)
- Per què vas decidir treballar al carrer?
- Com et dones a conèixer/promociones?

- Com et vas sentir la primera vegada que vas actuar al carrer?
- Com reacciona el públic barceloní davant els espectacles de carrer?
- Sents que el públic valora el teu art?

- Treballes de manera legal al carrer o també il·legal?
- Coneixes el procediments que cal fer per poder treballar legalment al carrer?
- Sembla que cada vegada hi ha més tendència a restringir les actuacions al carrer. Què en penses?
- Consideres que el fet de regular les actuacions al carrer es pot considerar un atemptat contra la llibertat d'expressió dels artistes?
- Per quin motiu treballes a Barcelona i no a una altra ciutat?

- Explica alguna experiència /anècdota que t'ha passat alguna vegada treballant al carrer?
- Què t'aporta treballar al carrer, que no t'aporti qualsevol altra feina?
- Què creus que aportes tu al públic?
- Defineix en tres paraules què és un artista de carrer

Transcripció de les entrevistes

Entrevista a Xavi Túrnez - 16 de març de 2016			
Vídeo	Minut	Tema	Fragments rellevants
X1	00:00:47 00:01:20	Presentació	"Doncs mira, em dic Xavi Túrnez, tinc 51 anys, bàsicament sóc músic del metro però no soc només això..."
	00:01:20 00:02:45	El seu disc nou: Túrnez i Sesé	00:02:18 "Els discos actualment neixen i moren i passa molt poc tems entre una cosa i l'altra"
	00:02:45 00:04:50	Trajectòria	00:03:40 "He treballat en un banc, en un bar de nit, he estudiat tres anys de teatre, he tingut tendes de roba..."

			00:04:17 "Fins que va arribar aquesta crisi famosa del 2007 i em vaig quedar sense feina i vaig decidir tocar en el metro..."
	00:04:50 00:05:50	Et penedeixes de no haver-ho fet abans?	00:05:12 "Que m'hagués agradat que la meva vida fos com ara molt abans? Això sí" 00:05:34 "Sempre he tingut la sensació que no estava preparat per portar una vida com aquesta"
	00:04:50 00:06:42	Experiència concert diada	00:06:00 "Vaig conviure durant dos dies amb tots aquells artistes que jo creia: ells si que poden viure d'aquesta manera i jo no. I en els assajos vaig veure el que hi ha darrere del que es veu a l'escenari ... És qüestió de creure en un mateix ... Aquell dia vaig decidir dedicar-me a la música"
	00:06:42 00:07:34	Educació del seu fill	00:07:13 "S'ha de fer el que t'agrada perquè tens més possibilitats de fer-ho bé que el que no t'agrada"
	00:07:34 00:08:17	Gaudir de la feina	00:07:34 "Si les 8h que estàs treballant les estàs patint desaprofites una gran part de la teva vida" 00:07:34 "Durant molt de temps la primera cosa que he fet quan m'he llevat ha sigut <i>Me cago en la puta!</i> ... Em tractaven malament, m'havia de llevar d'hora..."
	00:08:17 00:12:08	L'Estereotip	00:08:43 "Un tracte totalment diferent si ets un cantant o si ets un repartidor" 00:10:07 "L'estereotip diu que un músic de carrer guanya quatre duros, que fa això perquè no sap fer altra cosa, prop de la indigència..." 00:10:35 "Jo també dubtava de com em veuria la gent però la sorpresa va ser quan vaig entrar a l'AMUC i vaig veure que la gent era d'un nivell sociocultural alt" 00:11:10 "Som persones absolutament normals" 00:12:30 "Visualment l'acció de donar una moneda a un indigent i a un músic pot semblar la mateixa"
X2	00:00:00 00:00:54	Reacció del públic	00:00:00 Opcions que té la gent al passar: deixar moneda, no... "Tens totes les opcions i nosaltres estem allà per fer-te el dia més agradable i aquesta és la nostra feina"

	00:01:18 00:06:10	Parts negatives (carteristes)	00:01:58 "Haver de conviure amb els carteristes del metro" 00:04:50 "Estem exposats a gent que no coneix el respecte ... mentre toques la guitarra pot venir un tio borratxo a molestar-te"
	00:06:10	Legalitat	00:06:28 " Hi ha una Associació de Músics al Metro, la AMUC" "La AMUC té un contracte amb TMB i aquesta és la nostra legalitat...En realitat ens autogestionem" 00:08:00 T'has de posar en llocs concrets del metro.
X3	00:00:15 00:01:25	Tocar al carrer (ilegal)	00:00:15 "Només pots tocar al districte de Ciutat Vella amplifícat, sense amplificar pots tocar on vulguis però sense demanar la voluntat"
	00:01:25 00:05:05	Refredat	Perills de posar-se malalt
	00:05:05 00:06:30	Gospel	
	00:06:30 00:10:20	Vida nòmada	00:07:29 "Tinc un amic que és músic del metro que anirà a recórrer tot Europa amb una furgoneta tocant al carrer" 00:07:43 "Si un dia no puc anar a treballar no he de donar explicacions a ningú" "Si un dia necessito més dinars puc anar a treballar més hores" 00:08:30 "Només del que guanyo al metro no podria viure, hauria de fer més hores" 00:09:53 "Fas uns diners al mes però a base de treballar molt"
	00:10:20 00:11:47	Tocar en Català	
	00:11:47	ADC a Barcelona	00:12:27 "Barcelona és una ciutat molt cosmopolita on molta gent s'interessa per la cultura i trobo que l'ajuntament ofereix poc recolzament a la cultura" 00:13:15 "Penso que sí que és un bon lloc pels ADC perquè hi ha un interès per la cultura"

X4	00:00:00 00:01:45	Càmera es para	
	00:01:45 00:02:35	ADC a Barcelona (continuació)	00:01:45 "La gent s'interessa per la cultura però està poc suportada per les institucions"
	00:02:35 00:04:56	Falta de subvencions (Festival Barna-Sants, Tripartit)	00:04:03 "BCN és una bona ciutat per la cultura però seria molt millor si els que governen ho fessin millor. Totes les grans ciutats com Berlin o París són un bon aparador per la cultura.
	00:04:56 00:06:00	Festival mal pagat	
	00:06:00	Promoció	00:06:36 "Els únics canals per donar-te a conèixer són la tele, la ràdio i els MC"

Entrevista a Martín Denda - 10 d'abril de 2016			
Vídeo	Minut	Tema	Fragments rellevants
M1	00:00:11 00:00:16	Presentació	"Buenos días, buenas tardes, buenas noches, mi nombre es Jorge Martín Denda"
	00:00:16 00:00:35	Proves	
	00:00:35 00:01:47	Trajectòria	00:00:35 "Me dedico de una forma muy "seria" al espectáculo callejero" (tono humorístico) 00:01:10 "Estuve ocho años estudiando en la universidad de arte callejero de Bolonia, la pasada de gorra siempre se me dio mal" ..." "Sin embargo, extraoficialmente, trabajo"
	00:01:47 00:03:15	Primera experiència	00:02:19 "La primera vez que trabajé en la calle fue cuando tenía 16 años. Estábamos viajando con unos amigos y nos quedamos sin dinero. Hacíamos música y se nos ocurrió tocar en la calle con un sombrero" 00:03:08 "Luego empecé a hacer estudios más formales pero me di cuenta de que esto era lo que

			me gustaba realmente y me terminé dedicando a esto"
	00:03:15 00:04:00	Artista multidisciplinar	00:03:25 "En realidad soy un artista multidisciplinar" 00:03:35 "Básicamente me gustan muchas cosas y sabiendo del riesgo del que mucho abarca poco aprieta, me gusta hacerlo" ... "La base de todo es hacer lo que a uno le gusta"
	00:04:00 00:08:09	Coses bones	00:04:19 "La palabra clave para mí es libertad, que puedes trabajar donde quieres, como quieres y hacer lo que quieras" 00:05:17 "Lo único que corta la libertad es que funcione para el público. Si la gente sigue de largo y no le gusta, profesionalmente no comes" 00:05:41 "Para mí siempre fue un sueño viajar por todo el mundo y lo estoy concretando" 00:06:05 "Hay mucho acceso al arte que está vedado en algunas regiones" 00:06:32 "Llegas al 100% de la gente que está en la calle, es un público muy amplio" ... "La gente que va al teatro o al circo es siempre mucho más focalizado" 00:07:15 "La gran mayoría del público que uno tiene es muy probable que sea lo único en vivo que vea" 00:07:54 "Va un poco en contra de la tendencia social de planear, encuadrar y encasillar las cosas"
M2	00:00:00 00:00:30	(continua cosas bones)	00:00:20 "El espectáculo callejero rompe porque uno no planificaba ver el espectáculo y de pronto se cruza con algo nuevo. Puedes seguir derecho pero a veces frenas y lo incorporas"
	00:00:30	Treballar al	00:00:59 "Yo entiendo el trabajo como dar y recibir,

	00:01:33	Carrer com a elecció, diferències d'altres treballs	la única diferencia con un trabajo estable es la libertad" 00:01:27 "La base del trabajo es la misma, ofrecer algo a la gente y recibir dinero a cambio"
	00:01:33 00:03:04	Coses dolentes	00:01:47 " La parte mala es lo que en base es la parte mala de la libertad" ... "Tienes que tener tu propia energía y nunca sabes cómo te va a salir" 00:02:20 "A veces se puede poner a llover y fue un montón de trabajo sin resultado, otras veces hay otros artistas y no te dejan trabajar..."
	00:03:04 00:04:48	Malaltia	00:03:04 "Si sos responsable, es lo mismo que un trabajo normal. En un trabajo normal una parte se va a la jubilación, en mi caso hacemos un fondo de emergencia al cual puedes recurrir"
	00:04:48 00:06:40	Consciencia de familia	00:04:48 "A veces también pasa otra historia bonita que es que entre todo el grupo de gente que trabaja en lo mismo se crea una consciencia de familia"
	00:06:40 00:07:50	Perquè Barcelona	00:07:07 "Acá en Europa no hay muchas ciudades así"
	00:07:50 00:08:39	Legalitat en BCN	00:08:03 "Es difícil porque teóricamente no está ni regulado ni concertad. Nunca sabes si se puede o no se puede y eso genera inseguridad como artista al trabajar"

	00:08:39 00:09:15	Percepció públic	00:08:39 "Acá hay cultura de cric opero no es el ideal"... "A la gente se le ocurre ir al teatro pero no se le ocurre ir al circo"
	00:09:15 00:10:08	Gorra i estereotip	00:09:15 "La gente no está acostumbrada a tomarse lo de la gorra en serio"... "Estamos acostumbrados al artista que dice ayúdenme, soy artista" 00:09:43 "No se toma la calle como un espacio público y escénico, sinó más como una mendicidad" 00:10:55 "Es la serpiente que se muerde la cola ya que al no ser bien valorado no hay artistas en la calle y los que están en la calle no se lo toman seriamente"
	00:10:08 00:12:45	Et sents proud valorat?	00:11:30 "A mi lo que me gusta es crear un círculo de la gente que va pasando y generar emoción, risas..." 00:12:17 "Cuando la gente pasa de largo y no me valora, agarro mis cosas y me voy" 00:12:30 "La calle no suele ser el mejor packaging"
M3	00:00:00 00:01:09	Promoció	00:00:00 "En esto soy amateur pero tengo mi página de internet..." 00:00:32 "A veces actúo en festivales, a veces en teatros y a veces en calle" 00:00:57 "La calle es algo muy fresco, no hay packaging de por medio"
	00:01:09 00:02:08	Percepció públic	00:01:09 "Si en algún momento a alguien no le gusta no tiene ningun problema para darse la vuelta e irse"
	00:02:08 00:02:54	Proves	
M4	00:00:00 00:04:20	Legalitat / Posibles millores	00:00:05 "La base es hablar con la red de gente que lo sabe porque si tu lo preguntas el policía te dirá que no se puede"... "Siempre depende del policía que te toque"

			<p>00:00:50 "En otras ciudades, en cambio, está más pactado"</p> <p>00:02:27 "Pero esto tiene que estar regulado por un ente que sepa que a cambio no va a sacar nada más que cultura"</p> <p>00:02:40 "Esto que sería cultura gratuita aquí no se promueve, cuando en realidad lo único que se tendría que hacer es poner 3 escenarios en la ciudad y organizarlo mejor..."</p> <p>00:03:41"Barcelona es un buen sitio para el arte callejero porque tiene muchos lugares y no tiene un invierno muy duro"</p>
	00:04:20 00:06:50	Com era abans?	00:04:18 "La primera vez que vine era el 2000 y en la rambla había muchísimos espectáculos que eran una atracción turística".. "Pero era fácilmente desbordante"
	00:06:50 00:08:12	Orígen dels artistes de carrer	00:06:50 "Es un trabajo que bien hecho no sos pobre, se gana muy bien. Es un trabajo milenario que se viene haciendo desde hace muchos años"
	00:08:12 00:09:44	Tipus d'AdC	00:08:12 "Hay que hilar fino porque hay mucha gente que está en la calle que son mendigos, artistas poco valorados que no vuelcan en ello toda su pasión y que hacen esto porque no les queda otra. Hay de todo y solo es una porción que valora su trabajo y que es su sueño"
	00:10:30 00:10:38	Presentació	

Entrevista a Albert Tarragó – 20 d'abril de 2016

Vídeo	Minut	Tema	Fragments rellevants
A1	00:00:15 00:00:35	Presentació	"Em dic Albert Tarragó, soc de BCN, del barri del Clot i fa 13 anys que estic a la Rambla dibuixant"
	00:00:35 00:01:48	Trajectòria	00:02:18 "Vaig començar a treballar als 16 anys per un dibuixant professional de còmics"
	00:01:48 00:05:20	Repartició permisos	<p>00:01:48 "Des de l'any 2000 es va començar a regular i a demanar una llicència per treballar"... "A mi em van fer fer un examen per evitar els fraus i que la gent vengui coses que no són seves".</p> <p>00:03:00 "L'últim any ha sigut el primer en què hi havia més artistes per entrar que lloc disponibles"</p> <p>00:04:40 "Aquest any és quan se'ns acaba la renovació i tornaran a fer un sorteig. Normalment fan un sorteig i tots els que volen entrar i els que estan dins van tots al mateix bombo. I els que queden fora queden fora i els que queden dins queden dins. És com una sort"</p> <p>...</p> <p>"La normativa ja preveu que els veterans artistes de carrer tinguin uns punts d'avantatge però qualsevol persona que vingui de fora té els mateixos punts que jo"</p>
	00:05:20 00:07:40	Viatges, vida nòmada	<p>00:05:20 "La nostra associació la vam crear un any en què jo vaig trobar feina a Japó i no sabia si em guardarien la plaça, ja no podria tornar... Entre uns quants vam crear aquesta associació per demanar que es poguessin sol·licitar excedències de manera que els artistes poguessin explorar altres mercats sense perdre la plaça"</p> <p>00:07:20 "Jo he estat cinc mesos fora i la meua plaça l'han ocupat varis artistes"</p>
	00:07:40	Artistes a la	00:07:40 "Cada plaça està repartida entre dos

	00:06:42	rambla	artistes i en total hi ha 62 places" 00:08:03 "Es pot treballar des de les 10 del matí fins la nit"
	00:08:25 00:08:57	Falta de llum	
	00:08:57 00:09:20	Horaris	00:09:05 "Els horaris són molt estrictes. Jo puc treballar només els dies parells i els dies senars no puc venir"
	00:09:20 00:10:37	Infringir la normativa	00:09:20 "El que et pot passar és que et denunciï un company" 00:10:14 "Jo no ho faig perquè m'arrisco a que em denunciïn i ja m'ho han estat fent molts anys"... "Tinc ganes de que em deixin tranquil"
	00:10:37 00:11:57	L'estil	00:10:37 "Em denunciaven per l'estil, deien que jo dibuixava caricatures i que la meva llicència era per fer retrats"... "Això s'ha tornat a ajuntar després de cinc any de lluita i de denúncies"
A2	00:00:00 00:01:42	L'estil (2a part)	00:00:00 "Si fas una interpretació lliure d'una cara ja no es considera un retrat"... "Això en una ciutat com Barcelona on Miró i Tàpies tenen tanta fama, és inconcebible que els retratistes estiguin obligats a fer un retrat fotorealista 00:01:04 "Això era una tortura, jo vaig emmalaltir per això. No ho podia suportar. M'amenaçava amb emportar-se tota la meva parada i deixar-me sense treballar fins que un jutge ho solucionés. I com que ja se m'havien endut dibuixos altres vegades i no me'ls han tornat mai més, jo sabia que ho podia fer aquell guàrdia"
	00:01:42 00:03:22	Protecció	Associacions on va anar a demanar ajuda
	00:03:22 00:04:45	Solució	Historia guàrdia urbà
	00:04:45	Evolució	00:05:03 "Aquí abans érem menys, hi havia moltes

	00:08:40		<p>places buides. Aquest concepte de compartir la plaça des del principi que existeix"</p> <p>"Les places es van anar convertint en un motiu de discòrdia i enfrontaments"</p> <p>"L'ajuntament va treure 38 places de cop i molts es van quedar sense feina"</p> <p>"L'estabilitat és precària perquè fins ara no hi ha hagut una voluntat política de tractar la professió tal i com es mereix"</p>
	00:08:40 00:09:26	AdC a Barcelona	00:08:55 "Barcelona està en un punt molt millor que altres llocs a Europa"
	00:09:26 00:10:45	Coses bones	<p>00:09:36 "El cantó bo és que treballes amb la il·lusió de la gent, treballes en llibertat"</p> <p>"No tens ningú que et digui quants retrats has de fer cada dia"</p> <p>00:10:26 "La llibertat, la il·lusió de la gent que li agrada el que fas i et recompensa amb un somriure. És una feina que et reconforta si la fas amb ganes i il·lusió"</p>
	00:10:45 00:11:00	Coses dolentes	00:10:45 "Després també hi ha tota aquesta precarietat, l'angoixa que patim. O el fred a l'hivern, o la pluja"
	00:11:00 00:11:56	Viure com a AdC	00:11:00 "Sí, d'això es pot viure"
A3	00:00:00 00:01:25	Condicions de treball	Proposta de millores
	00:01:25 00:03:45	L'ajuntament ens considera uns privilegiats	00:02:57 "Molts de nosaltres som aquí des d'abans de la normativa, és una professió que l'hem creat. No ens l'han regalat. L'hem lluitat i la seguim lluitant perquè això també quedi pels demés"
	00:03:45 00:05:20	Promoció	00:04:20 "Els dies que no treballo em dedico al meu blog i a difondre la meva feina d'una altra manera. A dignificar-la, cosa que no fa l'ajuntament"
	00:05:20 00:06:03	Preus	00:05:20 "El preu està molt ajustat, depèn de qui tinguis al costat"... "La gent es fixa molt en el preu"

Numeració de les imatges

ALBERT TARRAGÓ		
Nº de pla	Tipus de pla	Acció
8982	PP Frontal	Quadres d'AT. Ell es veu entre els quadres al darrere
8983	PA lateral	AT col·locant el para-sol
8985	PM lateral	AT muntant la parada i seient davant el cavallet. De fons un altre artista prepara la seva parada
8986	PM frontal	AT ajustant el cavallet
8988	PA frontal	AT saludant un company
8989	PP escorç	Dos artistes esperant els clients
8990	PM lateral	Artista X pintant nen X
8991	PP escorç	Artista X pintant nen X
8993	PM dorsal	Artista Y pintant retrats realistes
8994	PP dorsal PG Pan H	Artista Y pintant retrats realistes Obres de diferents artistes exposades
8995	PG	Diferents artistes esposant les seves obres de costat
8996	PP lateral	Artista Y pintant retrats realistes
8997	PG	Gent passejant per les rambles (persona aturada)
8998	PG	Gent passejant per les rambles i observant les obres
8999	Pan V	Llicència d'artista Z amb les seves obres
9001	Pan V	Quadre sevillana i gent que passeja al costat de les obres
9002	PD lateral PP escorç	Pintures Artista A amb barret de palla dibuixant
9003	Pan H	Retrats realistes i artista Y pintant
9004	PP escorç	Artista X pintant nenes amb un altre artista al costat
9005	PP escorç	Artista X pintant nenes
9006	PD	Llicència AT
9009	PD	Caixa de guixos
9011	PP lateral	AT dibuixant
9012	PP Pan V	Caixa de guixos + AT dibuixant
9014	PP escorç	AT mira la noia que té davant i la dibuixa

9016	PG	Un vianant aturat observa els quadres. La gent passeja darrera
9019	PP escorç	AT diu una cosa a una noia mentre dibuixa
9020	PD	Dibuix d'AT
9021	PP lateral	AT dibuixant
9022	PP lateral	AT dibuixant, model 1 davant seu
9023	PG	La gent passeja mirant les obres d'AT quan passen
9029	PP escorç	AT dibuixant, model 1 davant seu
9031	PM frontal	Clients miren contents com ha quedat el quadre que X els ha fet
9034	PG	La gent s'aglutina al voltant d'AT per mirar com pinta
9037	PA lateral	AT dibuixant model 2
9040	PD (+ Pan V) PD	Dibuix model 1i2 Caixa de guixos
9042	PG	Rambla: turistes i Policia
9043	PG	Rambla: turistes i Policia
9044	PG	Rambla: turistes i Policia
9047	PG	Rambla: turistes i Policia. PP souvenirs
9048	PG terra	Peus dels vianants
9049	PG terra	Peus dels vianants

XAVI TÚRNEZ

Nº de pla	Tipus de pla	Acció	Música
8651	PG frontal/lat	XT canta "bicicletes"	Bicicletes, llarg
8652	PM frontal	XT canta "bicicletes"	Bicicletes, curt
8653	PD	Cartell músics al metro	Bicicletes, mig
8655	PG escorç	PP les seves cames, de fons la gent camina	No dudaría, curt
8656	PA lateral	XT canta "No dudaría"	No dudaría, mig
8657	PA lateral	XT canta "No dudaría"	No dudaría, llarg
8658	PM dorsal	XT canta "No dudaría", gent deixa	No dudaría, llarg

		monedes	
8659	PD escorç	PD Monedes, en PP les leves comes	No dudarí, mig
8660	PG frontal	XT canta "No dudarí", bon final dona	No dudarí, llarg
8662	PG frontal	XT canta "El meu país". Pla obert Després pla tancat	El meu país, llarg
8663	PG frontal	XT canta "El meu país". Pla obert , bon final home	El meu país, llarg
8666		XT canta "Bon dia", pla mogut Després pla tancat, la gent deixa monedes i ell diu gràcies	Bon dia, llarg
8667	PG	XT canta "Bon dia", pla caminant	Bon dia, llarg
8668	PP	Cara XT cantant "Bon dia"	Bon dia, mig
8669	PD	Cara XT Guitarra Peus Monedes (i n'hi tiren)	Bon dia, mig
8670	PG	Parella d'homes acomiadant-se davant de XT	Bon dia, mig
8672	PD	Carnet Peus	Pa amb oli i sal, curt
8673	PD	CDs	Pa amb oli i sal, curt
8675	PD	Targetes	Pa amb oli i sal, curt
8677	PG	XT canta "Àngel d'amor"	Ànger d'amor, llarg
8678	PG	La gent camina pel metro	
8680	PG	Noia baixant escales	
8682	PG	El metro arriba i la gent hi puja	
8685	PG	Tren arrenca i marxa	
8687	PG	XT cantant "Jo mai mai"	Jo mai mai, llarg
8689	PG lateral	XT canta "Boig per tu"	Boig per tu, mig
8690	PG dorsal	Boca del metro, gent surt	
8691	PG	Cartell Maria Cristina	
8693	PG frontal	Boca del metro i Diagonal, colom entra	
8694	PG frontal	Boca del metro, gent surt	

AMUC

8844	PP	XT preparant els carnets
8845	PG	X parlant
8847	PG	Votació
8849	PG	XT dona el carnet a un músic mentre X parla
8850	PG	X parlant, pla llarg
8852	PG	Home llegeix el diari mentre X parla
8861	PD	S'apunten a les llistes

JORGE MARTÍN DENDA

Nº de pla	Tipus de pla	Acció
8772	PG	MD arregla la roda i se'n va
8774	PG	MD s'acosta caminant de lluny amb les mans a les butxaques, de fons Arc de Triomf
8775	PG	Artistes de màstil fan el seu número davant l'Arc de Triomf
8776	PG	MD munta la roda, la gent passa pel costat sense mirar-lo
8780	PG	Nen observant titellaire
8794	PD pan V	PD Violí petit MD escalfant
8796	PG lateral	MD comença l'espectacle, la gent s'acosta
8797	PP	Cara del MD mentre actua
8800	PG	MD actuant, dues noies d'esquena i li aporten monedes
8801	PG	MD actuant, força gent darrere
8802	PG	L'aplaudeixen al acabar el show i ell saluda Els nens li deixen diners a la gorra
8804	PA	MD recull la corda
8806	PG	MD parlant amb nens
8809	PD	PD funda violí, de fons MD prepara el cercle
8813	PG	MD escalfant
8814	PA dorsal	MD escalfant
8815	PG dorsal	MD assegut a terra veient passar la gent
8818	PG frontal	MD fa el seu espectacle

8819	PA	MD fa el seu espectacle
8820	PG	La gent el mira, el grava
8821	PM	MD fa el seu espectacle (voltes)
8822	PG	MD fa el seu espectacle (voltes)
8823	PP	Jordi aplaudint
8822	PG	MD fa el seu espectacle, noia aporta
8825	PG	MD fa el seu espectacle
8827	PM	MD passa la gorra i somriu al Jordi
8828	PD	MD comptant monedes
8829	PG	MD desmuntant la roda

Agenda de contactes

Nom	Orígen	Professió	Contacte
José Martín Denda	Argentí, viu a Barcelona	Artista de circ (malabars i clown)	+34 672 90 80 38 circonautaproduct@gmail.com http://www.circonauta.com/
Xavi Túrnez	Català, viu a Barcelona	Músic (veu i guitarra)	+34 651 550 260 xaviturez@ono.com www.xaviturez.cat
Albert Tarragó	Català, viu a Barcelona	Pintor (retratista i caricaturista)	+34 695 785 595 albertrambla@gmail.com http://alberttarrago.blogspot.com.es/

Document de cessió d'imatge i drets d'explotació